U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **M. A.,** zast. JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M., advokátem se sídlem Ovenecká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2018, čj. OAM-19/ZA-ZA11-P10-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 28. 3. 2019, čj. 58 Az 4/2018-27,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Maroši Matiaškovi, LL.M., advokátu, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **6 800 Kč**, která mu bude proplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal dne 9. 1. 2016 žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR kvůli pronásledování z důvodu homosexuality. Uvedl, že v České republice žije od roku 2008, nejprve přicestoval za účelem studia, následně zde pobýval za účelem podnikání. Od té doby cestoval do Uzbekistánu asi čtyřikrát až pětkrát, naposledy na přelomu roku 2013 a 2014. V Uzbekistánu má manželku a tři děti. Při poslední návštěvě v Uzbekistánu byl žalobce přistižen při intimním kontaktu (objímání a líbání) s mužem v parku. Policie je odvedla na policejní stanici, kde sepsali prohlášení a uvedli adresu, policisté jim vyhrožovali uvězněním a požadovali úplatek za svou mlčenlivost. Žalobce požádal policii o týden času, koupil si letenku do ČR a z Uzbekistánu uprchl. Po vypršení platnosti víza v roce 2015 mu cizinecká policie uložila správní vyhoštění. Nato žalobce požádal o mezinárodní ochranu. Uvedl, že mu v Uzbekistánu kvůli homosexuální orientaci hrozí trest odnětí svobody, trestné je v Uzbekistánu rovněž podání žádosti o mezinárodní ochranu. Matka žalobci telefonicky sdělila, že se na něj ptal policista.

[2] Žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu. Popsaný incident v parku nesvědčí o reálně hrozícím pronásledování, navíc je z žalobcova postupu zjevná snaha o legalizaci pobytu na území ČR.

[3] Žalobce se proti neudělení azylu bránil podáním žaloby ke krajskému soudu. Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci žalobu zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž namítá nepřezkoumatelnost rozsudku, nedostatečné zjištění skutkových okolností, nesprávné posouzení právní otázky a další pochybení. Krajský soud se podle stěžovatele nevypořádal s námitkou možného pronásledování stěžovatele pro jeho sexuální orientaci, nezabýval se postavením sociálních skupin (sexuálních menšin) v Uzbekistánu. Krajský soud uvalil na stěžovatele důkazní břemeno v takovém rozsahu, že jej nemůže ani při vynaložení veškerého úsilí unést. Krajský soud nesprávně posoudil riziko vážné újmy v případě návratu stěžovatele do Uzbekistánu.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Stěžovatel spatřuje přijatelnost kasační stížnosti v tom, že kasační stížnost přesahuje vlastní zájem stěžovatele v zásadních otázkách týkajících se přiznání postavení uprchlíka osobám, které jsou pronásledovány pro svou příslušnost k sociální skupině – sexuální menšině.

[8] NSS neshledal rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelným. Naopak v rozsudku nechybí reakce na žádnou z podstatných žalobních námitek.

[9] NSS dále po seznámení s obsahem správního a soudního spisu neshledal žádné pochybení krajského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti. Krajský soud při posouzení věci vycházel z rozsudku NSS ze dne 5. 10. 2006, čj. 2 Azs 66/2006-52, č. 1066/2007 Sb. NSS, v němž se NSS zabýval pronásledováním žadatele z důvodu příslušnosti k sociální skupině tvořené homosexuálně orientovanými osobami. Krajský soud ani žalovaný přitom nezpochybňovali, že homosexuální orientace může být azylově relevantním důvodem, pouze s ohledem na konkrétní okolnosti případu a stěžovatelovu pobytovou historii nedospěli k závěru, že stěžovateli hrozí ze strany státních orgánů či soukromých osob skutečné nebezpečí vážné újmy.

[10] NSS se s tímto hodnocením ztotožňuje. Stěžovatel ve správním řízení tvrdil obavu z uvěznění na základě incidentu v parku. Nelze však předpokládat, že policie či jiné státní orgány budou s odstupem několika let na základě jednoho incidentu v parku vůči stěžovateli vyvíjet cílené jednání, které by s ohledem na stěžovatelovu skrývanou sexuální orientaci bylo možné vyhodnotit jako pronásledování ve smyslu zákona o azylu. Stěžovatel až v žalobě uváděl, že se setkával s odporem většinové společnosti a policie, ale i

s tlakem rodiny, byl vyloučen ze společenského života a nebylo mu umožněno integrovat se do běžné společnosti. Krajský soud v reakci na tato tvrzení správně podotkl, že ani stěžovatelovo nejbližší okolí v Uzbekistánu (rodiče, manželka) o stěžovatelově homosexualitě podle jeho vlastních slov nevědělo a dosud neví, okolí ho vnímalo jako heterosexuálního otce tří dětí. Za těchto okolností by podle NSS psychická újma stěžovatele mohla jen stěží dosáhnout intenzity pronásledování (srov. citovaný rozsudek č. 1066/2007 Sb. NSS).

[11] Krajský soud rovněž správně a v souladu s předchozí judikaturou NSS (např. rozsudky NSS ze dne 13. 1. 2005, čj. 3 Azs 119/2004-50, ze dne 9. 2. 2006, čj. 2 Azs 137/2005-51, a ze dne 10. 2. 2006, čj. 4 Azs 129/2005-54) přihlédl k tomu, že stěžovatel bez vážných důvodů požádal o mezinárodní ochranu až téměř po dvou letech od přicestování do ČR, a navíc poté, co byl opakovaně kontrolován cizineckou policií a upozorněn, že v případě nevycestování bude zadržen. Stěžovatel odůvodňuje pozdější podání žádosti tím, že po příjezdu do ČR trpěl depresemi a nespavostí, nepracoval, nechodil ven a měl strach požádat o udělení mezinárodní ochrany. Tyto skutečnosti však stěžovatel poprvé tvrdí až v kasační stížnosti, NSS k nim proto nepřihlíží. Stěžovatelem citované závěry Soudního dvora EU ve věcech C-148 až C-150/13 nelze chápat tak, že umožňují vznášení nových námitek v řízení o kasační stížnosti.

[12] NSS je přesvědčen, že v této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS se proto již nezabýval věcně stěžovatelovými námitkami, podle nichž byl skutkový stav zjištěn nedostatečně, a kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

[13] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[14] NSS ustanovenému zástupci přiznal odměnu za zastupování (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Jde o odměnu za dva úkony právní služby, a to za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé (doplnění kasační stížnosti) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif). Za jeden úkon právní služby náleží odměna ve výši 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu, zástupci tedy náleží 6 200 Kč. Dále mu náleží 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů za jeden úkon právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. 600 Kč za dva úkony. Celkem odměna činí 6 800 Kč. Tato částka bude zástupci vyplacena z účtu NSS do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu